

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13. avgusta 2021. godine
Ref.br.:RK 1832/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI168/20

Podnosilac

Pashk Spaqi

**Ocena ustavnosti rešenja Ac.br. 5997/2019 Apelacionog suda Kosova, od
08.juna 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Pashk Spaqi iz sela Qerim, opština Đakovica, (u daljem tekstu:podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja Apelacionog suda Kosova Ac.br. 5997/2019, od 08.juna 2020. godine, u vezi sa rešenjem PPP.br. 44 / 2019, Osnovnog suda u Đakovici – Opšti departman – Civilno odeljenje (u daljem tekstu: Osnovni sud), od 28.avgusta 2018.godine.
3. Osporeno rešenje uručena je podnosiocu zahteva 15. jula 2020. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda, kojim se navodno, podnosiocu zahteva povređuju njegova prava i slobode garantovane članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6 (Pravo na pravično suđenje), Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 22. [Procesiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 28. oktobra 2020. godine, podnosilac zahteva je putem pošte, podneo zahtev Ustavnom Sudu Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 2. novembra 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Nexhmi Rexhepi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Bekim Sejdiu i Selvete Gerxhaliu Krasniqi (članovi).
8. Dana 30. novembra 2020. godine, Sud je obavestio podnosioca i Apelacioni sud o registraciji zahteva.
9. Dana 10.februara 2021. godine, Sud je poslao dodatan zahtev Osnovnom sudu u kome je tražio da mu dostavi dokaze kada je osporeno rešenje Apelacionog suda uručeno podnosiocu zahteva.
10. Dana 24.februara 2021. godine, Sud je primio dokaz o datumu uručenja osporenog rešenja Apelacionog suda.
11. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5. člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12 (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika o radu, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava 4 pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda utvrđeno je da će sudija Gresa Caka-Nimani preuzeti funkciju predsednice

Suda nakon završetka mandata aktuelne predsednice Suda Arte Rama-Hajrizi, 25. juna 2021. godine.

12. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7 (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika o radu, sudija Bekim Sejdiu je podneo ostavku na mesto sudije pred Ustavnim sudom.
13. Dana 27. maja 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama-Hajrizi, je odlukom KSH168/20, imenovala sudiju Remziju Istrefi-Peci za članicu Veća za razmatranje umesto sudije Bekima Sejdiua.
14. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1, člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednica Arta Rama-Hajrizi okončala mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
15. Dana 28. juna 2021. godine, predsednica Suda, Gresa Caka-Nimani, je donela odluku KSH.KI 168/20, zamenjujući prethodnu predsednicu Artu Rama-Harizi u njenoj ulozi predsedavajuće u Veću za razmatranje sa predsednicom Gresom Caka Nimani.
16. Dana 21.jula 2021. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je jednoglasno iznelo preporuku Sudu o odbijanju zahteva.

Pregled činjenica

17. Sud na osnovu spisa predmeta primećuje, da se suština spora odnosi na pitanje naplate duga zbog utrošene pijaće vode u iznosu od 3,744,44 evra, koji je navodno počinio podnosilac zahteva za vremenski period od 01.januara 2006. godine, pa do 01.februara 2015. godine.
18. Dana 18.februara .2016. godine, poverilac KRU „Radoniqi“ SH.A. iz Đakovice, podneo je predlog Privatnom izvršitelju protiv podnosioca zahteva, u kome je tražio naplatu duga u iznosu od 3,744,44 evra, koji je nastao kao rezultat korišćenja pijaće vode, za period 01.januara 2006. godine do 01.februara .2015. godine.
19. Istog dana. Privatni izvršitelj, postupajući po predlogu poverioca, doneo je nalog P.br. 115/16, kojim je dozvolio izvršenje protiv podnosioca zahteva. U nalogu P.br. 115/16, stoji;

“BLOKIRAJU se svi računi dužnika u svim Komercijalnim bankama na Kosovu i prenose se sredstava sa računa dužnika na račun poverioca, kad god se dobije informacija od poverioca ili izvršnog organa za postojanje sredstava na nekom računu dužnika.

Registruje se, procenjuje i prodaje, imovina dužnika, kako pokretnih i nepokretnih stvari, tako i nepokretna imovina u celoj imovinskoj masi dužnika dok se ne izvrši obaveza istog prema poveriocu”.

20. Dana 10. januara 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo prigovor Osnovnom sudu protiv izvršnog naloga P.br. 115/16, navodeći "da on nije korisnik zemljišta a samim tim ni vode za navodnjavanje imovine, pošto on ne živi u selu Čerim, opština Đakovica, već živi van zemlje, takođe je istakao da je potraživanje da se plati dug dostiglo zastarelost ..."
21. Dana 28. avgusta 2018. Godine, Osnovni sud je doneo rešenje PPP.br. 44 / 2019, u kome stoji,
- I.** *DELIMIČNO SE USVAJA prigovor dužnika, podneto protiv naloga privatnog izvršitelja kojim je određeno izvršenje P.br. 115/16 od 18.02.2016. godine, za vremenski period od 01.01.2006. godine do 01.01.2013. godine, u iznosu duga od 2,582.58 evra, zbog dostizanja zastarelosti.*
- II.** *OSTAJE NA SNAZI ostali deo naloga P.br. 115/16 od 18.02.2016. godine privatnog izvršitelja, kojim je određeno izvršenje za vremenski period od 01.02.2013. godine do 01.02.2016. godine, u iznosu duga od 1,161.86 evra, sa kamatom od 8 % od dana isteka roka za plaćanje do konačne isplate duga kao i troškove postupka.*
22. U obrazloženju rešenja PPP.br. 44 / 2019, Osnovni sud je naveo:
- „Analizirajući tvrdnje dužnika što se tiče zastarelosti potraživanja poverioca, sud je utvrdio da su iste tvrdnje delimično osnovane jer se u konkretnom slučaju radi o dugu od 01.01.2006. godine do 01.02.2015. godine, za koji je podnet predlog za izvršenje 18.02.2016. godine, tako da što se tiče duga za period od 01.01.2006. godine do 01.01.2013. godine, koji dostiže iznos od 2,582.58 evra, sud je utvrdio da je dostigao zastarelost u smislu člana 374. ZOO-a od 1987. godine i 355. ZOO-a, koji predviđa da: „Međusobna potraživanja iz komercijalnih ugovora kao i potraživanja naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima, zastarevaju za tri (3) godine“. u konkretnom slučaju iz gore navedenog perioda su protekle više od tri godine do dana zastarevanja predloga za izvršenje.*
- A u vezi s periodom od 01.02.2013. godine do 01.02.2015. godine, za iznos duga od 1,161.86 evra, sud je odlučio da ostavi na snazi nalog privatnog izvršitelja, pošto za ovaj iznos duga, tvrdnje dužnika za zastarevanje duga su neosnovane jer postoji pravo poverioca za ostvarivanje duga od dužnika, jer poverilac je predlog za izvršenje podneo u pravom trenutku pre nego što je zastarelo njegovo pravo da traži dug prema dužniku, što znači da je zahtev podneo u roku od tri godine i smatralo se da je zahtev podnet u roku. Na osnovu člana 355. ZOO-a koji predviđa „Međusobna potraživanja iz komercijalnih ugovora kao i potraživanja naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima, zastarevaju za tri godine“. Prema tome, sud je u ovom delu odbio prigovor dužnika kao neosnovan, jer je isti, predlog za izvršenje podneo u zakonom predviđenom roku.“*
23. Podnosilac zahteva podneo je žalbu Apelacionom sudu na rešenje PPP.br. 44 / 2019 Osnovnog suda, zbog "suštinskih kršenja odredbi parničnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene

materijalnog prava u vezi sa zastarevanjem, kao i činjenice da on nema pasivni legitimitet u postupku, pošto nije vlasnik nepokretne imovine o kojoj je reč...”

24. Dana 08.juna 2020. godine, Apelacioni sud je doneo rešenje Ac.br. 5997/2019, kojim je žalbi podnosioca zahteva odbio kao neosnovanu, navodeći;

„Sud ocenjuje da ne stoje žalbeni navodi dužničke strane što se tiče zastarelosti duga jer iz spisa predmeta se primećuje da se radi o potražnji za komunalije, za navodnjavanje poljoprivrednih zemljišta (a ne pijaće vode), potraživanja koja imaju periodičnu prirodu potraživanja i zastarevaju u roku od 3. godine, kako predviđa član 353. ZOO-a, što je u konkretnom slučaju, prvostepeni sud pravično utvrdio da za vremenski period od 01.02.2013. godine do 01.02.2015. godine za iznos duga od 1.161,86 evra nemamo zastarelost i za ovaj deo, dužnička stranka se obavezuje da ispuní obavezu prema poveriocu a što se tiče drugog žalbenog navoda dužničke stranke da nema pasivni legitimitet u postupku, pošto nije vlasnik nepokretne imovine o kojoj je reč, i da je ova nepokretna imovina u ime pokojnog oca dužnika i da isti nije jedini naslednik imovine, ne stoje zbog činjenice jer isti nije izneo nijedan dokaz kako bi podržao njegovu tvrdnju što se tiče pasivne legitimacije, za šta, ista ostaje samo u nivou tvrdnje.

Navodi podnosioca

25. Podnosilac zahteva navodi da se rešenjima Osnovnog i Apelacionog suda njemu povređuje član 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, iz činjenice što je njega privatni izvršitelj obavezao da plati dug za nešto šta on nije uradio.
26. Konkretnije, podnosilac tvrdi da je rešenjem Osnovog suda i Apelacionog suda njemu ostavljena obaveza da plati iznos duga u visini od 1.161,86 €, “sa obrazloženjem da za taj deo duga zastarelost nije dostignuta. Meni u ovoj stvari nedostaje pasivni legitimitet stranke u postupku. Nepokretna imovina za koju se traži naknada za navodnjavanje je u ime mog oca, sada pokojni Pjetër, ja nisam jedini naslednik predmetne imovine. Ja nisam vlasnik nepokretne imovine, ja živim u inostranstvu, za ovu stvar mogu pružiti i dokaze, nepokretna imovina je na ime mog oca, sada pokojnog. Ja nemam nikakve veze sa ovim dugom”.
27. Shodno tome, podnosilac zahteva se obraća sudu sa zahtevom, da se njegov zahtev proglasi prihvatljivim, da utvrdi da je došlo do povrede člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, i da shodno tome ukinu pobijane odluke.

Relevantne zakonske odredbe

Zakon o obligacionim odnosima iz 1987

“Član 355

(1) Ako su predmet obaveze stvari određene po rodu, obaveza ne prestaje čak i kad sve što dužnik ima od takvih stvari propadne usled okolnosti za koje on ne odgovara.

(2) Ali, kad su predmet obaveza stvari određene po rodu koje se imaju uzeti iz određene mase tih stvari, obaveza prestaje kad propadne cela ta masa

Član 374

(1) Međusobna potraživanja pravnih lica iz ugovora o prometu robe i usluga kao i potraživanja naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima, zastarevaju za tri godine.

(2) Zastarevanje teče odvojeno za svaku isporuku robe, izvršeni rad ili uslugu”

Zakon br. 04/L-139 o Izvrsnom postupku

Član 69

Prigovor protiv odluka o izvršenju

[...]

4. Osnov za prigovor mora biti podržavan odgovarajućim dokazima. Dokazi o prigovoru treba da se podnose u pisanom obliku, u suprotnom će prigovor biti odbijen.

Ocena prihvatljivosti zahteva

28. Sud prvo ispituje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovnikom o radu.
29. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

30. Štaviše, Sud se takođe poziva i na uslove prihvatljivosti, kao što je propisano u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 **[Individualni zahtevi]**

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48.
[Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena ikoji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori."

Član 49.
[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku... .”

31. Što se tiče ispunjenja ovih uslova vezano za sudske odluke koje podnosilac zahteva osporava, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva podneo zahtev u svojstvu ovlašćene strane, osporavajući akt javnog organa, odnosno rešenje Apelacionog suda Kosova Ac.br. 5997/2019, od 08.juna 2020. godine, nakon iscrpljenja svih pravnih sredstava. Podnosilac zahteva je isto tako naglasio prava i slobode za koje tvrdi da su povređene, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokom koji je propisan u članu 49. Zakona.
32. Pored toga, Sud uzima u obzir pravilo 39. [Kriterijum o prihvatljivosti], stav 2. Poslovnika o radu, koje propisuje:
- 2. Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.“*
33. Sud prvo primećuje da je gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) kao i Ustavnog Suda, i da ono omogućava Sudu da proglasi zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu 2 pravila 39 Poslovnika.
34. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu se svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi kategorisani kao „očigledni ili evidentni nedostatak povrede“; (iii) „nepotkrepljeni ili ne obrazloženi“ navodi; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi. (Vidi: tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“ i specifičnosti gore pomenutih četiri kategorija navoda kvalifikovanih kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o Uslovima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; Deo III. Neprihvatljivost merituma, A. očigledno neosnovani navodi, stavovi 255 do 284).
35. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na

suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na odgovarajuće navode podnosioca zahteva, u čijoj će oceni, Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredaba ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovana Ustavom.

36. Vraćajući se na konkretan slučaj, Sud primećuje da se suština navoda o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje podnosioca zahteva zasniva samo na jednom navodu, a to je, „*da su Osnovni sud i Apelacioni sud njega obavezali da plati iznos duga od 1.161,86 €, za utrošenj pijaću vodu i pored činjenice da on nije vlasnik zemlje te da shodno tome njemu nedostaje pasivni legitimitet stranke u postupku*“.
37. Imajući to u vidu Sud je sagledavajući sudski postupak koji je podnosilac zahteva pokrenuo žalbenim navodima pred Osnovnim sudom protiv izvešnog nalog Privatnog izvršitelja, zapazio, da je on svoje žalbene navode bazirao na dvema činjenicama, koje po njemu dovode postupak pravičnosti u pitanje, i to:
- i) *Da on živi izvan zemlje, te da shodno tome on nije korisnik zemljišta koje se navodnjavalo vodom, da nema legitimitet, te da on ne može biti izvršilac,*
 - ii) *Da je dug koji potražuje poverilac dostigao zastarelost.*

Navod podnosioca zahteva u vezi sa nedostatkom legitimiteta

38. Što se tiče prvog navoda podnosioca zahteva u vezi sa legitimitetom, Sud primećuje da je Osnovni sud nakon raspravne sednice zaključio, da izvršni nalog ispunjava sve kriterijume izvršnosti, a da se prigovor podnosioca zahteva u vezi sa činjenicom da on ne može biti izvršilac, odbacuje shodno zakonskoj odredbi člana 69.4. ZIP-a, jer *“U konkretnom slučaju, dužnik nije postupio u skladu sa članom 69.4. ZIP-a, pošto je isti obavezan da njegovom prigovoru priloži materijalne dokaze koji bi dokazali njegove tvrdnje”*.
39. Na osnovu čega se može zaključiti, da je podnosilac zahteva imao mogućnost da pred Osnovnim sudom ospori pitanje njegovog legitimiteta kao stranke u postupku izvršenja, ali da on nije ispunio sve kriterijume propisane relevantnom zakonskom odredbom člana 69.4 ZPP, odnosno, da shodno zaključku Osnovnog suda, *on za svoje tvrdnje da nije vlasnik zemljišta, nije priložio materijalne dokaze kojima bi ih opravdao*.

Navod podnosioca zahteva u vezi sa zastarelošću duga

40. Što se tiče dugog žalbenog navoda podnosioca zahteva pred Osnovnim sudom, a koji se odnosi na pitanje *“zastarelosti potraživanja poverioca”*, Sud nalazi da je Osnovni sud, delimično prihvatio ovaj žalbeni argumenat, čime je i utvrdio da se jedan deo duga koji je obračunat za period za koje je potraživanje dospelo smatra zastarelim, shodno zakonskoj odredbi člana 355. ZOO-a. Čime je iznos izvršnog duga kao obaveze podnosioca zahteva drastično smanjen, imajući u vidu da je on rešenjem obračunao iznos samo za onaj vremenski period koji je dozvoljen zakonom, a to je za period manji od 3 (tri) godine.

41. Shodno tome, Sud je mišljenja da je Osnovni sud, na valjan način tretirao sve žalbene navode podnosioca zahteva, pri čemu nije stvorio sumnju za ovaj Sud da je postupak pred Osnovnim sudom na bilo koji način bio nepravilan.
42. Dalje, Sud takođe nalazi da je podnosilac zahteva i pred Apelacionim sudom pokrenuo u potpunosti iste žalbene navode, a koji se tiče **i)** zastarelosti duga, **ii)** njegovog pasivnog legitimiteta kao stranke u postupku izvršenja.
43. Sud ne može a da ne primeti da je Apelacioni sud u potpunosti i odgovorio na njih, ističući da; *“i) što se tiče zastarelosti duga iz spisa predmeta se primećuje da se radi o potražnji za komunalije, za navodnjavanje poljoprivrednih zemljišta (a ne pijaće vode), potraživanja koja imaju periodičnu prirodu potraživanja i zastarevaju u roku od 3 godine., ii) što se tiče drugog žalbenog navoda dužničke stranke da nema pasivni legitimitet u postupku, pošto nije vlasnik nepokretne imovine o kojoj je reč, i da je ova nepokretna imovina u ime pokojnog oca dužnika i da isti nije jedini naslednik imovine, ne stoje zbog činjenice jer isti nije izneo nijedan dokaz kako bi podržao njegovu tvrdnju što se tiče pasivne legitimacije, za šta, ista ostaje samo u nivou tvrdnje”*.
44. Imajući u vidu sve navedeno, Sud je mišljenja da su redovni sudovi dovoljno jasno naveli razloge zbog kojih se žalbeni navodi podnosioca zahteva povodom izvršnog naloga privatnog izvršitelja odbijaju kao neosnovani.
45. Sud naglašava da je obaveza podnosioca zahteva da potkrepi svoje ustavne tvrdnje i podnese prima facie dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih Ustavom i EKLJP (vidi slučaj Ustavnog suda br. KI19/14 i KI21/14, podnosioci zahteva: *Tafil Qorri i Mehdi Syl*, od 5. decembra 2013. godine).
46. Na kraju, Sud zaključuje navodi podnosioca zahteva o povredi prava na fer i pravično suđenje zagarantovanih članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP zbog pogrešno utvrđivanog činjeničnog stanja i pogrešnog tumačenja i pogreše primene važećeg zakona prilikom kvalifikacije dela su (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „*četvrtog stepena*“; i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.
47. Dakle, zahtev podnosioca je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba da se proglasi neprihvatljivim u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika o radu.

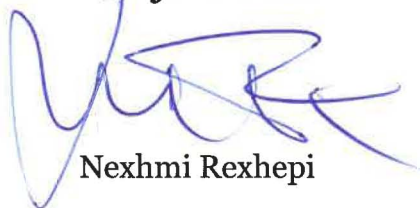
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.1. i 7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 39. (2) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 21.jula2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani